

Knižka o čarodějnicích.

Čarodějnická kniha

2. třída

LILLEN TOMČALOVÁ

Deniska Holubová
Eliška Štěpánková

Elinka Červlová

Linda Bilavčíková

Anička Klášková
Ondrašek Urch

Štěpán Grebeníček
Zorčka Moděra

aneta Záčková
Isabelka Ema Kuomková

PEPA ŘEŠNÍČEK

Anastázie Ševčíková

Čarodějnice Jaga

Žila, byla jednou jedna čarodějnice, která se jmenovala Jaga. Bydlela ve starém domě a ten dům byl strašidelný.

Byli v něm duchové a nestvůry. A ty nestvůry byly její zvířata. A byla stará.

Ta zvířata učila létat z veliké skály. A povedlo se jim to. Jen jedna nestvůra neuměla létat, ale uměla skákat do veliké výšky.

Potom šli na velikou skálu létat a skákat. Když doskákali a dolétali, tak šli zpátky do strašidelného domu a doma se navzájem strašili.

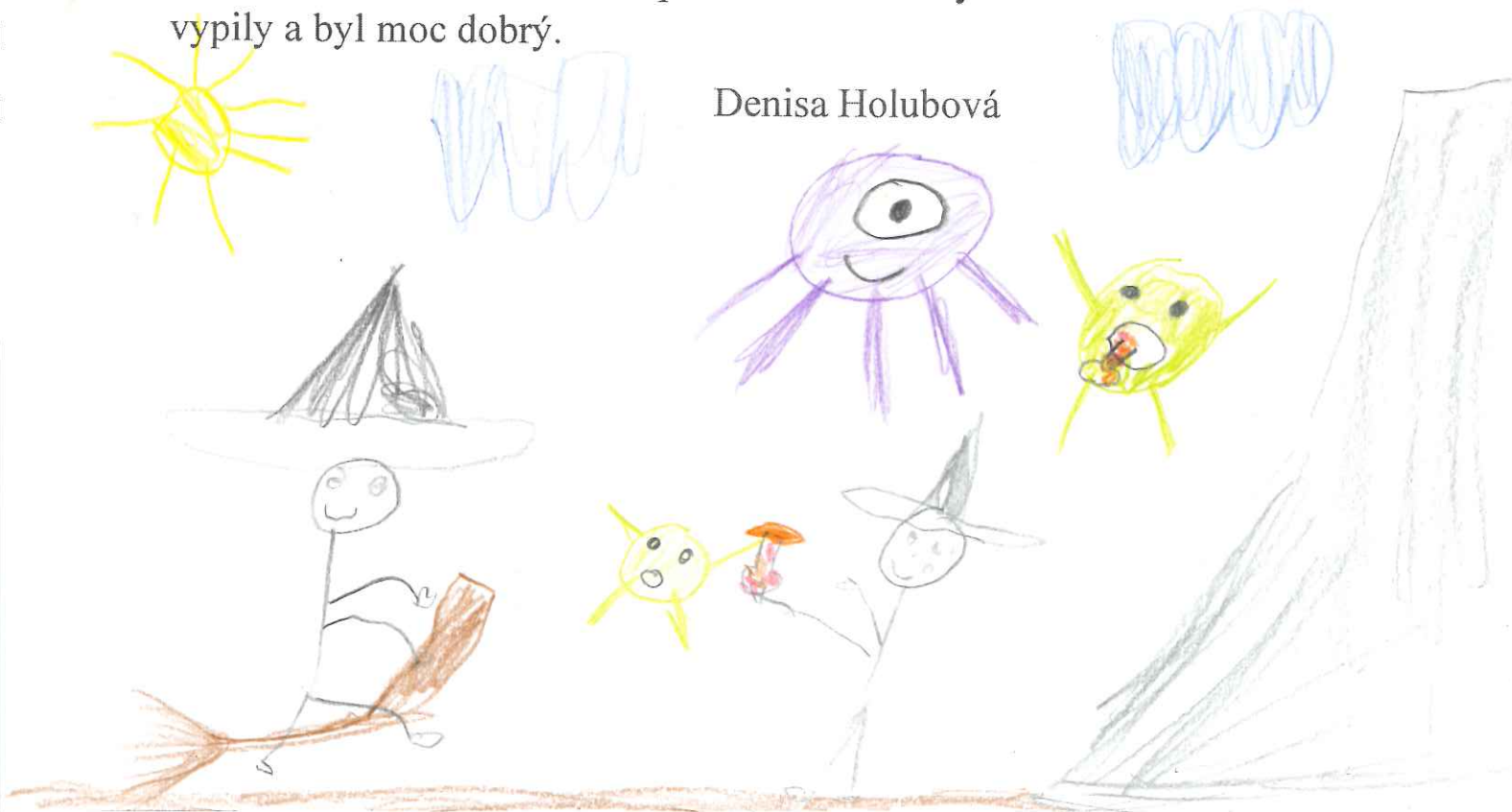
A pak byla noc a ty příšery šly ven hledat duchy, ale žádné duchy nenašly, tak chtěly jít zpátky, ale byla noc, a oni neznaly cestu zpátky. Tak furt někam chodily, ale nic nenašly.

Tak čekaly do rána a ráno se probudily a šly hledat cestu zpátky a Jaga je šla taky hledat. A potom je Jaga našla až v noci, jak spaly pod stromem. A tak ráno šly domů a v noci už nešly ven z domu.

A druhý den šli zase létat a skákat do výšky. Potom někdo zaklepal na staré dveře: „Ťuk, ťuk!“ A byla to nestvůra – jejich babička.

Babička se učila vařit lektvar pro malé nestvůrky. Pak ten lektvar vypily a byl moc dobrý.

Denisa Holubová

Čarodějnice Kostrbatka

Žila, byla jednou jedna stará čarodějnice, a ta čarodějnice neměla žádné kamarády. Ale ona šla do lesa a nasbírala tam bylinky a šla do své malé chaloupky a udělala nějaký lektvar, který dokázal někoho omráčit.

A jednou nějaká holka přišla do lesa a zatukala na dveře chaloupky: „Ťuk, ťuk.“

A ježibaba vylezla ven. A ta ježibaba řekla: „Co tu děláš?“ A ta ježibaba říká: „Chceš bydlet se mnou? Já totiž nemám žádné kamarády.“

Tak to děvče šlo dovnitř a to děvče říká: „To máš tady hezké.“

A ježibab říká: „Budeš se jmenovat Hólis.“

„Jo, a ježibabo, kde budu spát?“

„Spát budeš na této posteli.“ A ta postel byla celá od pavučin.

„Jo, děkuju, že můžu spát na této krásné posteli,“ řekla Hólis, „jo, a ježibabo, já mám hlad,“ řekla Hólis.

Tak ta ježibaba se ptá: „Co chceš?“ „Já chci koláč“, řekla Hólis.

Měli ještě kočku a ještě měli vránu. Ta kočka se lísala o Hólis.

Hólis se ptá ježibaby: „Kostrbatko, můžu pít?“

Ježibaba řekla: „Hed ti ho donesu.“ Za půl hodiny to pítí ježibab Kostrbatka donesla.

Kočka zamňoukala: „Mňau, mňau.“ Asi měla hlad. Tak jí Hólis dala žáby. Kočka byla spokojená.

Vrána taky chtěla žrádlo, tak Hólis dala vráně mouchy. Vrána byla spokojená a kočka Micka taky.

„Kostrbatko, můžu se jít projít ven?“

„Ano, a nasbírej bylinky.“

„Tak jo,“ řekla Hólis. Šla do lesa a našla tam i borůvky a taky jahody, ale žádné bylinky nenašla. Vrátila se do své chaloupky a říká: „Žádné bylinky jsem nenašla, ale našla jsem borůvky a jahody.“

Ježibaba říká: „To nevadí, měla jsem ještě trochu ve skleničce.“ Ona totiž chtěla udělat polévku. Tak tu polévku udělala, ale trochu jinou.

„To nevadí,“ řekla Hólis. Tak si ji dali a moc jim chutnala.

Ella Čevelová

Čarodějnice
Kosmická

Čarodějnice Bradatá

Já jsem čarodějnice a jmenuju se Bradatá. Bydlím v bažinách a mám tam kamaráda, který se jmenuje Jožin z bažin a je s ním legrace. Zpívají se o něm písničky. A ještě mám kamarádku, která se jmenuje Karnia a taky je s ní legrace.

Mám zelené oči a mám roztrhané šaty. Na nose mám bradavici a nejraději mám létání na koštěti. A jak jsem poprvé letěla na koštěti, narazila jsem do houby. Říkala jsem si: „Kde jsem?“ A točila se mně hlava.

Pak jsem uviděla houbový svět a říkala si: „Jé, to je nádhera! A jsou tam i houbičky! Aha, to jsou vílové houbičky, to je nádhera!“ A pak jsem šla dovnitř. Tam to bylo hezké!

A pak jsem s nimi šla do jejich domu a tam uviděla jednoho čaroděje, který se jmenoval Čarin. A pak jsem měla tři děti. První byl kluk, který se jmenoval Tram. Měl dvě sestry, jedna se jmenovala Katy a druhá sestra se jmenovala Veve.

A pak si udělali svůj dům a pak se jim zjevily za dveřmi peníze a byli jsme bohatí.

Já mám nové šaty, já mám narozeniny. Dostala jsem bruvink stend a ještě jsem dostala nové koště. A už mám třicet let a to je konec.

Linda Bilavčíková

Čarodějnice Hrbatka

Žila, byla jednou jedna čarodějnice, ta byla mladá, bydlela v lese. Jedla houby, jahody a maliny. Byla šťastná a taky byla spokojená, protože v lese byl klid.

Čarodějnice měla hnědé oči a nosila červenožluté oblečení a měla hnědé vlasy.

Měla děti, a ty se jmenovaly Hrk a Brk. Byly dvojčata. Ta dvojčata Hrk a Brk rozbili všechno skleněného. Ta čarodějnice kouzlila a všechno skleněného spravila.

Ta dvojčata Hrk a Brk byla někdy hodná a někdy zlá. Hrk a Brk i někdy vysávali, uklízeli a taky umývali okna... a pak zase byli zlí.

Čarodějnice říká: „Ách jo, co s nimi udělám?“

Čarodějnice byla unavená, protože vůbec nikdy nespala, a říká: „Já jim udělám lektvar.“

Tak jim udělala lektvar a to pomohlo, a tak byli už několik roků hodní a čarodějnice mohla spát, protože byli ve škole.

Hrk a Brk mají šest roků a chodí už do školy a čarodějnice říká: „Konečně můžu spát.“ A někdo volá. „A jéje, to volá pan ředitel!“ lekla se čarodějka.

„Dobrý den, pane řediteli, co se děje?“

„Hrk a Brk něco provedli. Jeďte do školy.“

„Ano, pane řediteli“, říkala nešťastně čarodějka. A jela pro Hrka a Brka. Dojeli domů a čarodějka začala nadávat: „Co jste udělali Hrku a Brku? Já jsem tak naštvaná!“ říkala čarodějnice

Vlastně Hrk a Brk to udělali schválně, protože Hrbatka má dneska třicet roků. Pak Hrk a Brk řekli Hrbatce, že to udělali schválně.

Anna Křížová

Čarodějnice Donald Tramp

Byla jedna ošklivá čarodějnice. Měla svou vlastní farmu s červy. Chovala je v podpaží. Moc se jim tam líbilo. De Tramp je měla moc ráda, ale nelíbilo se jí, že ji tam lechtali.

Ještě k tomu chovala ve svém špinavém hrnci, kde si občas uvařila nějaké dítě, netopýry. Ale bohužel jí uletěli, tak se je vydala hledat.

Nejdřív se vydala do lesa a našla tam divnou jeskyni. Tak se do ní vydala a tam našla obra, který se sprchoval. Z kostry člověka měl houbu a sprchoval se vodopádem. Ale to nejhorší bylo, že byl bez oblečení.

Tak se čarodějnice dala na útěk a volala: „Pomóc, pomóc!“

Tak se vrátila domů a vzpomínala na svoje netopýry. V tom něco uslyšela, tak otevřela hrnec a v něm byli zpět její netopýři.

Štěpán Grebeníček

Čarodějnice Hlava Dutá

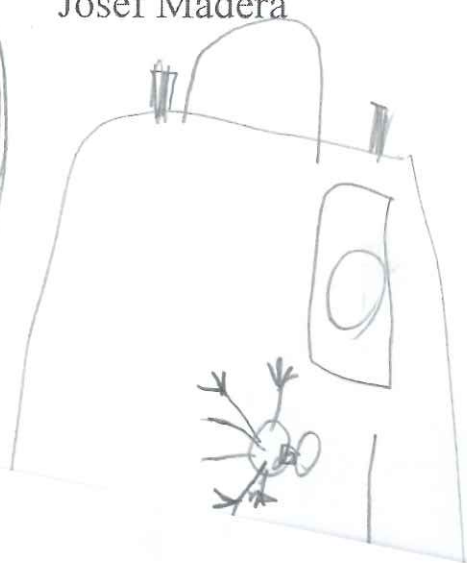
Žila, byla čarodějnice, jmenovala se Hlava Dutá. Bydlela v kufříku. Byla tenká jako párátko. Byla nahatá a měla i kočku nahatou. Jedla shnilé maso, potom si dala obrovské kuře a prala v pračce.

Jezdila na krávkě KMH ∞. Byla to nejlepší zábava.

Má syna Krmenčř. Má kamarády, ale je smutná.

Josef Maděra

Čarodějnice Marakuja

Kdysi dávno byla jedna čarodějnice. A ta byla mladá, měla dvanáct let. Ale neuměla čarovat.

Měla ale havrana. Ten havran ji poslouchal.

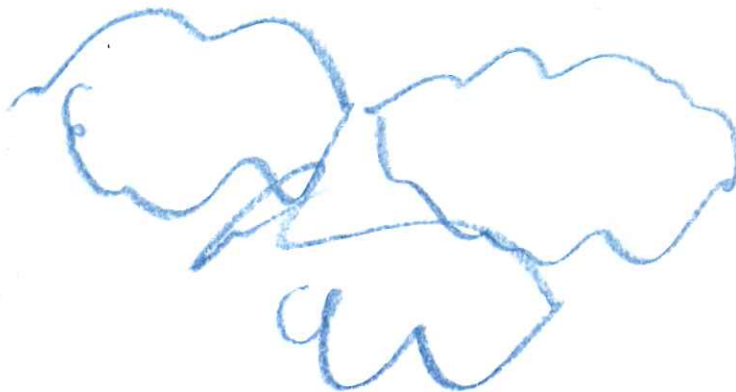
Čarodějka vypadala takto: Měla roztomilou tvář a měla hnědé vlasy, na oblečení měla šaty.

Měla i koště, ale to koště bylo neposlušné. Měla skromný dům.

Jednou dostala pozvánku na ples čarodějnic. Ale tam se jí nelíbilo, a tak odešla.

Když došla domů, tak si zapla telku, udělala si popcorn, sedla si na sedačku a usnula.

Aneta Žáčková

Čarodějnice Marakjula

2. díl

Před lety čarodějnice měla tři děti a ty byly hnusné. Ale ne vzhledově, ale se tak chovaly.

Teda kromě Naty. Naty byla strašně hodná, pomáhala mámě s vymýšlením kouzel, mezitím, co bráchové otravovali.

Jeden se spláchl do WC, ten druhý si čuchal k zadku (No, fuj!).

Máma říká: „Vy čuňata, od vás se nedalo nic jiného čekat.“

Rychle to uteklo a klukům je místo šesti už osm a z kluků jsou andílci jako z jejich desetileté ségry.

Na narozeninách mají jen ségru a mámu. To jim ale nevadí. Mají milion- patrový dort a deset tisíc dárků. No, i díru do stropu udělali.

No, lepší narozky nebyly.

Jo, a už umí sto tisíc kouzel. To je vše.

Aneta Žáčková

Čarodějnice Maragola

Byla jednou jedna čarodějnice, která byla zlá, protože neměla kamarády.

Měla krátké nohy, dlouhé ruce, velkou hlavu, malou pusku a hnusné zkažené zuby.

Bydlela v ošklivém domě. Neměl dveře ani střechu a byl velice hnusný.

Záviděla, že tam jeden král měl krásný hrad, a proto byla zlá.

Izabela Ema Kromková

Čarodějnice Jaga

Žila, byla čarodějnice, a ta se jmenovala Jaga. A ta čarodějnice byla mladá, měla čtrnáct roků.

Její máma dělala zlo. Ale ona se snažila dělat dobro.

Měla hezký špičatý klobouk. A nosila hezké černé šaty. Bydlela ve starém domečku. A byl dřevěný. A vařila tam lektvary.

Její nejoblíbenější lektvar byl: bahýnko, červi – a to bylo na létání.

Měla ochočenou žábu. A nejraději měla mouchový koláč. A jednou, když ho pekla, tak jí vybuchl: „Prásk, prásk a prásk!“, a všechno tam bylo rozházené. A čarodějnice se lekla.

„A jéje, co teď řeknu mámě? Z oslavy má dojet už za dvě hodiny!“ Nevěděla, co dělat. Něco jí furt říkalo, že máma už doletí.

Vzala batoh, nabalila šaty, oblečení, přísady, kotlík, vařečku a všechno, co potřebovala. Vzala koště a frrrrr, už to fičelo vííííí.

„Doufám, že nepotkám mámu. A jéje, zapomněla jsem na kočku!“ A už frčela zpátky. Opatrně se proplížila a vzala kočku. A už letěla zase tím směrem. Ale nevěděla, co tam je.

Naštěstí si vzala dalekohled: „Ó, to je nádhera!“ Všechno tam svítilo – houby, domy, tak se rozhodla, že si tam postaví dům. A už tam viděla hezkého čaroděje.

A tak tam přistála. Měl hezký špičatý klobouk, a tak se dohodli, že si udělají svatbu, tak byla.

Byly tam kytičky, balónky, ozdoby. A ještě to, co bylo nejlepší. A co to bylo? Byli to skákací panáci.

A to je teda šťastný konec.

Anastázie Ševčíková

